

BORSSZEM JANKÓ

Vadász Ede.

Ez az a vadász, ki által a terézvárosi balpárt „meg volt löve.“ Az ő számára találták fel a puskaport, melyből Jókai pártja kifogyott. A hány frázis a módokról meg az ilökről csütörtököt mondott (mert sörét helyett bihari pontokkal, puskapor helyett a józanság szemébe szórandó porral volt megtöltve) annak mind az oka, mert egész éjjel lesbe állt s a mi bak volt a terézvárosban, azt mind a Jókai-kortések elé terelte, azok aztán vaktöltéssel meg is lötték mind.

Ne csak az államférfiaké legyen a dicsőség, a kiknek nagy munkája abban áll, hogy központi bizottság név alatt nyugosznak a babérokon, melyért mások izzadnak. Kerüljön a kisebbekre is a sor. Akik az országgyűlést agyonbeszélték, azt gondolják, hogy már megtették mind azt, meg a legnagyobbat, a mit néhai Cicero mesterségével elérni lehet. Mintha bizony nagy mesterség volna másfélóráig száz rőf-szamárságot beszélni egy végből ott, a hol a szónokot muszáj kihallgatni és a csend felett őrködik a csengetyű kezében az elnökkel. Tessék kimenni a terézvárosi kortestanyákra, onnan a józsefvárosba, innen a ferenczvárosba, aztán még a lipótvárosba: mindenütt más bort inni és mindenütt dikeziózni olyan publikumnak, melynek nem kötelessége a hallgatás. De még ez nem mind: tessék kimenni még Kőbányára is, szívében mint igazhitű zsidó, balzsebében Krisztus-feszülettel, jobbában Máriaképpel, a fejében jobboldali politikával, lábával egy fiakker kocsija ingatag födelén és ajkán a kapások nyelvével és tessék kapacizálni kapanyél nélkül.

Ezt is megtette Vadász, és kőbányai polgártársaink — az isten éltesse őket — jó szívvvel vették a kölcsön kortest és jókedvvel segítették megbuktatni Csernátont.

Azt beszélük, mikor Jókai megtudta, hogy bukása, melyért Vadász három hétig mindig csak fölváltva hol jobb, hol balszemével aludt, bizonyossá vált: úgy sirt mint egy gyermek. Erre Vadász azt gondolta, hogy viselte volna magát Jókai politikus létére úgy mint férfiú, akkor most férfilétére nem sirna úgy, mint egy gyermek.

Különben Radocza meg örült mint egy gyermek; s ezzel az aequilibrium helyre állított, persze ha nem számítjuk be azt, hogy végül Jókai pártja (nár mint a választás után) az utcán szintén úgy viselte magát, mint egy gyermek még pedig mintegy utca-gyermek.

Gyermekség az egész, de sok embernek fájtt bele a feje, s a legfőbb az, hogy három esztendő mulva újra kezdjük s csak is arról vagyunk biztosítva, hogy akkor mindnyájan három évvel vénebbek leszünk, hogy a kik most a falnak mentek, akkor okosabbak lesznek-e, arról senki sem kezkesedik, legkevesbé Jókai „gyermeteg“ kedélye. De, hogy Vadász Ede akkor is meg fogja állni a helyét azt annál inkább reméljük, mert valószínű, hogy hangja, a mely a választás alatt czérnaszálnyira vékonyodott, már visszanyerte, vagy legalább addigra visszanyeri legalább is annak az ebrudnak a vastagságát, a melyen a baloldalt a fővárosból most kivetettük.

B. J.

Műfordítás latin klasszikusokból.

Non bis in idem.

Abba bizony nem harapsz.

Heu miserande puer! si qua fata aspera rumpas tu
Marcellus eris.

Hej nyomorult kölyök, ha a szegény olá leányt meg-
téped, szétmarczangollak.

Venite benedicti patris mei, et possidete regnum.
Jertek benediktinus atyák és boszantsátok az országot.

Absentem qui rodit, hic niger est, hunc tu romane caveto.
A ki ürmöt rág, az fekete, azt te olá vájd ki.

Kaczor.

Malőr.

A legdrágább, legféltettebb kincs
Hűséged az ó lányka énnekem!
Birtokában dúsgazdag vagyok,
S koldus akkor, hahogy elvesztettem!
A teremtés ékessége te!
Igy érzesz-e vélem, mondsza csak?
... Kő üssön ahoz a verkliszhez,
Most nyúzza, hogy „az asszony ingatag.“

Toldy Pista Csongrádon.

Tessék programbeszédet tartani egy becsületes oliárbolygatónak, midőn katolikus érz-
nyelvek bömbölnek bele az ékes dikióba!

Városi közügy.

Pestváros csatornázását újra meg újra pengetik a város atyái. — Elismert dolog, hogy az egész csatornázási rendszert újra ki kell dolgozni és e kidolgozás szerint erélyesen keresztülvinni.

Sajnos, hogy csak most jut ez az atyák eszeágába, holott pár évvel ezelőtt tán könnyen ki lehetett volna eszközölni, hogy a suzi csatorna ne Afrikában, hanem itt Pesten létesíttessék. Mily rendkívüli haszon háramlott volna városunkra abból, ha e csatorna Pestet érintené és az összes keletindiai forgalomnak Pesten kellene keresztülmennie! Gyászos rövidlátás, mely velünk elmulasztatta e roppant előny biztosítását.

A panamai földszoroson ásott csatornával is így járunk. Azt is Panamában ássák és nem mi nálunk, kik legfőlegb Panama-kalapot viselhetünk vigasz gyanánt.

De ne is menjünk ily messzire. Hisz itt van Magyarországon a Ferencz-csatorna, meg a Béga-csatorna. Miért építették ezeket az isten háta mögé, és nem Pestre? Hát a bezdáni csatornázás fontosabb a pestinél?

Most persze e bajon már késő segíteni. De a jövőre nézve legalább tegyünk le az eddigi könnyelműségről. Ne csináljunk új csatornákat, hanem használjuk föl a régieket. Ott van például a Canal la Manche, mely igen jól fölvehetné belvárosunk kloakáinak tartalmát. Ott van a gibraltári csatorna, mely oly tágas, hogy a terézváros főcsatornája gyanánt kényelmesen szolgálhatna. Ott továbbá a messinai csatorna, mely narancsos környezeténél fogva a kucséberektől lakott városrészek számára önkényt kínálkozik.

Kétséget sem szenved továbbá, hogy a Reitter-csatorna is nagy előnyökkel kecsegteti azon városrészeket, melyek még nem léteznek, ennek életbeléptetésével tehát annál inkább kell sietni, mintha ama városrészek tán sohasem fognak létesülni, így tehát legalább meglesz a csatorna.

Ama külföldi csatornák megszerzése iránt legjobb volna tán az új magyar földrajzi társulat szívességét venni igénybe, mint a mely ilyen földrajzi tárgyakkal Pesten mindenesetre legjogosabban rendelkezhetik.

Utóhangok Kolozsvárról.

Mit csépeltek Ráth Károly kortesei?

Üres szalmát.

Mitől hatottak beszédeik oly gyújtóan?

Szalmátüztől.

Miféle édességgel kecsegtették a választókat?

Szalmiák cukorral.

És mit feleltek a választók?

De már abból nem eszünk.

AZ ELLENÖRBŐL.

1869-ben: A szemetet, a melyet a kebelek önértetes magasztossága Magyarországból kisöpör, azt Erdély fölszedi és diszpolczra helyezi; a magyar földről kiirtott szerbtövis arany-virág-cserépbe ülteti; mi kiköpjük, ők felyalják. Pfuj az olyan népre, mely annyira megfelejtkezik magáról s olyan kalandorokat, minő Kerkapoly, Bittó, Tisza Lajos s mások, kik Magyarországon senkinek sem kellene, menhelyet ad.

Csernátony.

1872-ben: Az 1867-ki közösügyes kiegyezés annyira megrohasztotta a hazai talajt, hogy semmiféle nemesebb növény magának táplálékot már benne nem talál. Egymásutan dülnek ki ez erkölesi posvány aláásta föld talajos omlatagságából Szontagh Pál, Ivánka, Chorin s mások, a legnemesebbek. Igaz, hogy Erdély is ugyanazon kiegyezés levegő rothasztó fllasztásos szelességében nyög, de bérczes levegője megóvta a sülyedtség oly fokától, melyet Magyarország elért s a derék székelység még tud különbséget tenni egy fönkelt gondolkozásu Buksi egy nemes becsvágygyal telt Orbáncz közt, ki a pletykát történetirői jogosultságra emelte halhatatlan művében, s Magyarországról oda szorult, bár különben ott is született egy nevezett jobboldali kapacitások közt. Éljen a romlatlan Erdély!

Csernátony.

Dr. Max Lloyd közmondásai:

Ne bántsá a Jókait!

Ne szólj szám, nem fáj Kőszegem!

Ha én nem ütöm a te zsidódat, te sem ütöd az én zsidómat!

Arany embert a visszavonuló ellenségétől!

Tölem ugyan — sauf qui paie.

1. Távirat.

Feladatott jul. 5-én d. e. 11 óra 59 perczkor.

Ráth Károly urnak Kolozsvártt.

Széna-e, vagy szalma?

A „Hon“ szerkesztősége.

*

2. Távirat.

Feladatott jul. 5-én d. e. 11 óra 59 perczkor.

A „Hon“ szerkesztőségének Pesten.

Szalma!

Ráth Károly.

Mérgezetlen nyilak.

A. Ha a borsod-miskolczi kiházasító-egylet működését betiltották, miért hagyják tovább működni a pesti expropriáló bizottságot?

B. Mi köze ennek ahhoz?

A. Az a köze, hogy hát az expropriálás is a szó szoros értelmében — kiházasítás.

B. Ahá!

*

A. Hogy Benza Ida csalogány ő nagysága nem váltott jegyet Nagy Imrével, vajjon ki fogja azt leginkább sajnálni?

B. Hihetőleg Nagy Imre.

A. Igen, de azonkívül?

B. Tán a hazugságban maradt Gazzetta d' Italia?

A. Dehogyan az! A magyar cigányok; mert ha e házasság csakugyan megtörtént volna, egy új Nagy Ida támadt volna Magyarországon.

B. Igaz.

*

A. Hát a „Pesti Népkör“ azon töri fejét, hogy fönmaradjon-e továbbra is, vagy szüntesse be magát. E fejtörés eszközlésére bizottságot is küldött ki. Én tudnék ám valamit ajánlani ennek a bizottságnak.

B. És vajjon mit?

A. Hogy a „Pesti Népkör“ négyszögesítését tűzze ki feladatául.

B. Az a! Hiszen úgy inkább zabot hegyez, mint eddig.

*

A. A múltkori nagy vihar alkalmával mindenki tapasztalt furcsa eseteket, még én is.

B. Halljuk.

A. A nádorutcában egy ismerősöm azon szándékot táplálta, hogy új kalapot vásároljon. Azonban alig hogy e szándék benne megfogamzott, a megvenni szándékolt kalapot máris elhordta a vihar.

B. Hihetetlen!

*

A. Ráth Károly, Kolozsvárt mint képviselőjelölt megbukván, most hihetőleg csupa baloldali szalmakalapot fog gyártani.

B. És minők volnának azok?

A. Olyanok, a melyeket bal felé félreecsapva lehet csak viselni.

A Horn Edus nótája:

A Jókai Dárdája

A szívemet átjárja.

A lövölde köréből.

Azon terv, mely szerint a lövölde a lövészet-utczába volna átteendő, valóságától ma távolabb áll mint valaha. Ellenben néhány más igen életrevaló tervről adhatunk hírt, és pedig: a lövészek mindig keveselvén azon „körök“ számát, melyeket a táblákon kilőnek, legközelebb azon intézmény fog életbe lépni, hogy ilyen köröket nemcsak puskával lehet majd kilőni, hanem körzövel is rajzolni; továbbá a „szegeket“ sem golyóval lövendik ki, hanem „szeggel“, a mi a magyar közmondásnak is jobban meg fog felelni; nemkülönbén táncziskolát akarnak létesíteni a lövöldében, hogy a „négyesek“-hez nem értők tökéletesithessék magukat; a „hármások“ ezentul egy nagy könyvbe fognak bejegyeztetni, melynek neve „hármaskönyv“ lesz a Verböczy hármaskönyvének mintájára; a mi végre a kilövendő „kettősöket“ vagyis ikreket illeti, ezek számára a rég tervezett lelenczház létesítése által fog új aera nyilni.

Hej! a Sanyit, hej a Sanyit nem bánom!

De a kedves Es ánoimat, bizony isten sajnálom!

Borsszem Jankó.

Borsod-miskolczi nóta.

Házasicó egyletünk

Végre elvitte az ördög,

Befizetett sok pénzünket

Pedig elvitte az Eördögh.

Ez is megesett.

Nagyokat ivott a bópárti kortes ott kinn, mialatt a szavazás folyt ottbenn. Egész nap a jobboldali nyájban ólálkodott, és térítgette ott az embereket; de nem igen talált köztük elég nagy birkát, a ki szavára elindult balfelé. Estefelé azonban a nagy buzgalom, biztatás és a mi azzal járt, megzavarták testének természetes egyensúlyát; és emberünk kénytelen volt testének mind főlebb és főlebb szálló súlypontja által vonatva fejét végre nyugalomra hajtani. El is feküdt egy csendes, sötét zugba, mindjárt a jobboldali tábor mögött.

A szavazás tovább folyt; a két választó tábor csendes iddogolással tartotta magát ébren; egy-egy jobboldali választó el el tévedt a tábora mögött lévő sötét zugba; de kortesünk oly zajtalanul szunyadt, hogy senki észre nem vehette.

Reggel felé felébredt azután; de rettentő állapotban. Hogy milyenben, azt ő meg nem mondta. Hanem a megbukott bópárt azzal vádolta a jobboldali választókat, hogy egy elszunyadt ellenzéki polgárt választó vizze l rettentően elundokítottak.

Aztán mondják, hogy mi b o r r a l győztünk.

Deáky Lajos azt igéri a zilahi csizmadiáknak, hogy iparuk előmozdítására, de saját biztossága érdekében is ezentul 4 csizmát hord; és Están és Sanyi barátainak ugyanezt fogja tanácsolni.

Ezért 50 csizmadia rászavaz; és Lajesi bácsi képviselővé lesz.

Hála neked Zilah!

Dobsa kioszt 3000 kotillon bukét (szárazat, másod kézből a f. é. regatta bálról; 1 db ára $\frac{1}{8}$ kr. összesen 3 frt. 75 kr.); s ezért megteszik képviselőnek.

Köszönet neked Makó!

Sanyi bácsi főkerteseinek, az egri kofáknak azt igéri, hogy a zöldségfogyasztást a törvényhozás termében ezután és lehetőleg emelni fogja.

Ezért az egri kofák férjei rászavaznak.

Dicső Eger!

De Están bátyánk hiába igérte, hogy annak a bornak, a mit eddig maga ivott meg legalább felét választóinak engedi át. Ezt már nem hitték el neki; és leszavazták.

'Ssön meg a nyila! Debreczen! letépted a legszebb levelet a Borsszem Jankó négylevelű lóheréről.

Politikai regatta.

De hogy is akarhatja ez a hajó a másikat megelőzni; legénysége két fajta, aztán négy felé is huz; az egyik csáléra, a másik hajszra, az egyik előre a másik hátra. Meg a kormányon is ketten vannak; ha az egyik „tőled“ akar menni, a másik okvetlenül „hozzád“ huz.

Mennek is aztán összevissza csak előre nem. Nem esuda, ha a másik hajó elrepül előlük. Ott tudják, hogy hova, meg azt is, hogy hogyan mennek.

Legujabb örömhír.

Están bácsinak értesülésünk szerint eddigelé a következő kerületek ajánlották fel képviseltetésüket névszerint:

Tokaj, Neszmély (Fehér és Vörös), Magyarát, Ménes, Somlyó (Kis és Nagy), Villány (Fehér és Vörös), Gsömör és Apez; végül Csombord és Hidvég-Peselnek (Erdély.)

Están bácsi eddigelé nem határozott; azt mondja, hogy nehéz a választás.

Meg vagyunk győződve, hogy ezen tiz kerület nemes példáját követni fogják még hazánk többi bortermő kerületei is. És akkor Están bácsi végre is határozni fog egyik vagy másik mellett.

Egyébiránt Están bácsinak debreceni bukásáért nemcsak ezen kerületek, de a külföld is fényes elégtételt nyújtott. Azon különféle helyek közül, melyek Están bácsihoz részvétiratokat intéztek, a következőket említjük meg: Champagne (Moet, Cliquot et Roederer), Burgund (Chatau Lafitte), Johannisberg, Moselvidék, Xeres, Malaga és Gumpold-kirchen. Ezenkívül üdvözlő iratok jöttek Angliából: Sherry, Brandy és Porter nevű bankároktól.

Ezen tudósításunkhoz még egy táviratot csatolunk, a mely épen most érkezett kezeinkhez:

Menyország: jul. 4. déli 1/2 óra.

Most vettük Patay István, debreceni bukásának híreit; a megilletődés átalános; még ő felsége a fiu isten is egy „lacrima Christi“ cseppet hullatott a hír hallatára.

István,
örangyal.

A városházarki két lányi magas járdára nézve a városi közgyűlés legközelebbi ülésében Sztupa György, tekintettel saját testi alkotására is, azon indítványt tette, hogy oda létrával két konstabler álltassék, a kik a járókelőket a Döröczkiné-féle esetek kikerülése végett a kocsiutról a gyalogjárdára felsegítsék.

Deáky Lajos, hir szerint azt is megigerte a zilahi csizmadiacéhnek, hogy ezentul soha sem fogja magát haza czipeltetni, hanem a maga csizma in meggy haza. — De ezt az ígérteit már nem lesz képes Lajosi bácsi megtartani.

A Hon távirata Erdélyből:

Kézdi-Orbán óriási vesztegetéssel foly a választás, ugyszintén Kovásznán, nem különben Székely-Udvarhelyen.

(Ez pedig szórul-szóra igaz, mert K.-Orbán Buksira, Kovásznán Csehre, Udvarhelyen pedig Balhás báróra és Ugrikra vesztegeti a székelység a szavazatát.)

A „Gyorspostában“ megjelent bőgő levél eredeti kézírata.

Karczos Palika

(5 éves szélső baloldali választó polgár)

levele Áldor Imréhez!

Siklós, 1872. évben 10. juliusban.

Tetves Áldol bácsi!

Mada nem isz dondolja, hogy millen szomolunak, vagyunt mi itt, azél, hogy mada a tépviselő választásznál medbutott. A választász óta mindid szirunt, én is szirrot, med a Josta, med a Juczita isz; med oztán a mama, med a papa isz; a papa nem csak szil, de csat ugy bőd. Melt mi madát mind ugy szeletjüt, med a nép, a többi emberet isz mind szeretit madát.

Mind ollan iden szomoluat, ész szotat isznot; oztán med bődnet a tolcsmába, mint a malhát. A papa nem megy a tolcsmába, hanem a hegybe, a pinczébe, melt ott jobb bola van. A multtol is nagyon búszult; oztán elment a pinczébe, oztán szotat ivott, nadon nadon szotat ivott. Mitol este haza jöt, ollan vót mint mitol a szomszid bácsi lészeg; aztán medvelt bennüntet mind, pedid mi semmicze czináltunt; aztán mi medint bődntunt, én isz, a jószta isz, med a juczita isz, med a mama isz bődött. Má edészen ti van szirva a szemünt; de szivezen teszüt, melt a papa azt mondja, hogy ez is Áldol bácsiélt van; melt mi madát szeletjüt.

A papa má nem isz tud pléditálni a templomban; melt ha felmegy a székbe, hát mindjált bőd, aztán az aszszonyot isz eltezenet bődni, med az embelet is bődnet, med az egész templom bőd, ész az ollát fujja. Én med illet szohasze láttam.

Azélit kélem Áldol bácsit, hogy legyen med mászhol tépviselő; melt addid, a mid med nem lesz, az edész falu mindid bőd; a papa med mindid iszit a pinczébe, med medvel bennüntet. Pedid ez fáj netünt, habál mi szeletjük isz madát.

Iszten áldja med Áldol bácsit

alázatosz szoldája

Tarczosz Palika sz. k.

Ez is elégtétel.

Értekezletre hivta meg a bópárti főkortes az alsóbb rangu népvezetőket. Az értekeztet természetesen a korcsmában jó bor, és jó vacsora mellett tartatott meg, a melyeknek t. i. italnak, és ételnek egyik legjobb tulajdonsága az volt, hogy potyára ment. Az értekeztet tárgyai kimerittetvén az elnök kortes oda szól a pinczérhez, hogy fizetni akar. A pinczér — nem ismervén az értekeztet politikai természetét — táblájával oda áll a hozzá legközelebb lévő és az elnök jobbján ülő alyafihoz kezdi az egyszer egy az kettőt. Az atyafi azonban nem jó zavarba, hanem balkezének hüvelyk ujjával rámutat az elnöklő kortesre mondván: „A szomszédában rejlik az elégtétel.“

Nyereg. ló, szamar, öszvér.

Történt pedig Szatmár városában, a hol a képviselőségért Bőszörményi Ede (deákpárti), Ivánka Imre és Kiss János küzdenek, hogy Irányi és Helfy oda záródkolván Kiss János mellett apostolkodni, Helfy által szórul szóra a következők mondattak:

Mit mondanátok azon emberről, ki, miután ellopott lovát és nyergét megtalálta, megelégednék a tolvaj azon ajánlatával, hogy csak a nyergét adja vissza, daczára annak, hogy módjában van lovát is megkapni? Nemde bárgyu lenne az, ki csakhogy nyergét visszanyerje, odahagyná lovát? Így tennétek ti is, ha Ivánkara szavaznátok; megelégednétek a nyereggel s érte odahagynátok — volt képviselőtöket! (Nagy tetszés.)

Már most csak az a kérdés: hogy ha Ivánka a nyereg, mi akkor Kiss János; és ha Kiss János ló, mi akkor Helfy? és ha Kiss János ló, Helfy pedig Helfy, — akkor milyen öszvérnek kell lenni annak, a mit ez a kettő produkál? és végül, hogy miféle fajtájához az emberi állatoknak tartozik az a választó, a kit még ilyen két, vagy három állat is fel tud ültetni?

„Elvitte az Eördeögh“

(t. i. a miskolczi kiházasító-egylet faktotuma.)

Ártatlan beszélgetések.

Kurta: De Deáky csak fogott Zilahon csizmadiát még pedig ötvenet.

Fejes: De a csizmadiák is fogtak Deákyban egy vargát.

Kurta: Hát Toldy Pista beszédébe miért haragoztak bele a papok?

Fejes: Alkalmasint segitni akartak neki a népet haraguirozni.

CSODABOGÁR.

Még pedig bópárti és nimet, a mely hogy valósággal nyomtatásban megjelent és a kezemben van, ezennel bizonyítom B. J.

Abstimmungs-Lied

von der

Wählung des Pester Comitates im Ráczeveer Bezierk der linken Partei.

Zur Ehre unseres Herrn Deputirten Beöti Lajos.

Ei juheirasassa die Beöti die sind da,
Sie tragen lange Bärte und als Magyaren stehens da,
Wir wollen ja gehn bei Tag und bei der Nacht,
Wir wollen überwinden die Tiszaische Mächt.
Ej juheirasassa die Beöti die sind da,
Die tragen lange Bärte und als Magyaren stehens da.

Wenn die Kugel gleich kommt durchdringen unser Blut,
So haben überwunden den Tiszaischen Muth,
Und ei juheirasassa, die Beöti die sind da,
Sie tragen lange Bärte und als Magyaren stehens da.

Unser Herr Pfarrer kommt mit aller Gewalt daher,
Er wollte uns bezwingen zur rechten Partei.
Ei juheirasassa das wern wir net tan,
Wir bleiben ja getreu der linken Partei.

Di Kortesen kommen von allen Seiten daher,
Sie wollen uns erkaufen zur rechten Partei.
Ei juheirasassa, das wern wir net tan,
Wir bleiben ja getreu der linken Partei.

Componirt von einen Landmann
von

SZIGET-SZENT-MÁRTON.

A szerkesztő postája.

Szegzárd, L—cz. Nem érdemes már az annyi hexameterre; még elbizná magát. **Eger, Cs—ö.** Sok csepű, még el találna üzni valakit. — **Valemare T.** Azt az urat „kinek praedidacutama csacsi,“ mőresre oktadni csak annyi volna, mint falra borsót banyjni. — **P. Monostor Th.** Eleggé eszi már azt a — sztriknin; jobban már nem lehet od' Akin. — **Király-Darócz, B.** Azt írja ön, hogy

Tógyi Tityi Tátyi erőlködik vala,
Tigyi Tátyi pedig élczes fő nem vala
Élczelni akarván kinjában meghala;

pedig tudhatná ön, az a fajta kinjában nem meghalni, hanem felrugni szokott. **Pest, K. G.** Ó megangliusodott herczegségre vigyázzon az ingere maga; mi nem őrizzük. **Dobreczen** Egész lapunk feketén jelen meg a gyaszhir óta; ez több mint a gyasz-szegély. **Esztergom, J ó a k a r ó.** Attól félt ön bennünket, hogy Estan bácsi bukása folytan tönkre megyünk, mint Arva Miska Besze bukta után. Ne féljen ön; Estan bácsit csináltuk, és ha kell, csinálunk helyette másikat. De Miska kollegánk nem csinálta, hanem úgy kapta Beszet; természetes aztan, hogy Besze vesztével, ő is elvesztette minden (b)eszét

Tulajdonos és felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

(kétsas-utca 24. sz.)

A DIVAT.

Negyedévre 2 frt.

Képes Világ.

Negyedévre 1 frt. 50 kr.

KÖNYOMDA,
TÖM-ÖNTÖDE
és
GALVANKÉPÉSZET.

KÖNYVNYOMDA.

KÖNYVKÖTÖDE,
HORG-EDZÉSZET
és
KIADÓ-HIVATAL.

Pest-bécsi irodalmi és művészeti intézet

DEUTSCH TESTVÉREK

a Deutsch-féle részvény-társaság és Deutsch L. egyesült vállalatai,

az osztrák, angol, porosz, francia, würtemb. művészet és tudomány nagy arany érem és az 1871-iki londoni nemzetközi világkiállítás oklevelének birtokosai.

Központi iroda: Pest, bálvány-utca 9. sz.

A t. üzletvilág, hitelintézetek, s

kiválóan a takarékpénztáraknak

ajánljuk legszabatosabb kiállításu

ügykezelési nyomtatványainkat,

a legdiszesebb és legolcsóbb kiállításu

HITELPAPIROKAT,

minők:

részvények, részjegyek, zálogkötvények

és

árulevelek,

melyeknek kiállításában minden vállalattal versenyzünk.

KLEINE LEUTE.

Negyedévre 1 frt.

KIS LAP.

Negyedévre 1 frt.

Magyarország és a Nagyvilág.
Negyedévre 2 frt.

Borsszem Jankó. — Hirmondó.
Negyedévre 1 frt. 50 kr.

Ungarische Illustrirte Zeitung.
Negyedévre 1 frt. 50 kr.

Illustr. Ungarische Volkszeitung.
Negyedévre 1 frt.